

F. t. l. vedr. strafferetlige afgørelser i Den Europæiske Union

For så vidt angår stk. 1, nr. 1, henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, pkt. 6.3.2, og til bemærkningerne til § 48.

For så vidt angår nr. 2 og 3 henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, pkt. 5.3.3.2 og 5.3.3.3, og til bemærkningerne til § 20.

Den foreslåede afslagsgrund i nr. 4 er fastsat i overensstemmelse med rammeafgørelsens artikel 5, stk. 2, litra d. Fuldbyrkelse kan herefter afslås, hvis en berørt tredjemands rettigheder i henhold til dansk lovgivning gør det umuligt at fuldbyrde afgørelsen om konfiskation. Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, pkt. 5.3.3.4.

Det foreslåede nr. 5 bestemmer, at fuldbyrdelse skal afslås, hvis den retlige procedure i udstedelsesstaten ikke lever op til visse nærmere bestemte krav.

Fuldbyrkelse vil således skulle afslås, hvis den pågældende ikke er mødt enten personligt eller ved advokat, medmindre det fremgår af attesten, at den pågældende var behørigt underrettet om retssagen i overensstemmelse med udstedelsesstatens lovgivning, enten personligt eller gennem en i henhold til udstedelsesstatens lovgivning kompetent repræsentant, eller ikke ønskede at anfægte afgørelsen.

Udstedelsesstaten skal angive i attesten, hvorvidt disse krav er opfyldt.

Afslagsgrunden i stk. 2 vedrører forbuddet mod dobbelt strafforfølgning (ne bis in idem). Afslag er efter bestemmelsen obligatorisk i de tilfælde, hvor konfiskationsafgørelsen vedrører samme forhold, som den pågældende er dømt eller frifundet for her i landet eller i en anden medlemsstat end udstedelsesstaten. I sidstnævnte tilfælde er det tillige en betingelse, at dommen er blevet fuldbyrdet, er ved at blive fuldbyrdet eller ikke længere kan fuldbyrdes efter lovgivningen i domsstaten.

Fuldbyrkelse skal endvidere afslås, hvis den pågældende er benådet i Danmark, eller hvis tiltale er fratrukket i Danmark, og betingelserne for omgørelse ikke er opfyldt. Der sigtes her til omgørelsesfristen i retsplejelovens § 724, stk. 2, og til betingelserne for genoptagelse i retsplejelovens § 975.

Afslagsgrunden svarer – sammen med afslagsgrundene i § 34, stk. 2 og 3 – til afslagsgrunden i udleveringslovens § 10 d. Der henvises i øvrigt til pkt. 5.3.3.1 i de almindelige bemærkninger.

Det er ikke hensigten med den foreslåede bestemmelse, at de danske myndigheder af egen drift skal iværksætte en undersøgelse af, om der er afsagt dom for forholdet i en anden stat.

Afslagsgrunden i stk. 3 præciserer, at fuldbyrdelse skal afslås, hvis der er grund til at formode, at afgørel-

sen om konfiskation er udstedt med det formål at retsforfølge eller straffe en person på grund af den pågældendes køn, race, religion, etniske baggrund, nationalitet, sprog, politiske overbevisning eller seksuelle orientering.

Bestemmelsen anvender rammeafgørelsens ordvalg. Bestemmelsen svarer i indhold til de gældende bestemmelser i udleveringslovens §§ 6, stk. 1, og 10 h, stk. 1.

Om adgangen til at rejse konfiskationssag, selv om straffesagen er afsluttet, f.eks. fordi der ved en fejl ikke var nedlagt påstand om konfiskation i forbindelse med straffesagen, henvises til pkt. 5.3.3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 34

Den foreslåede bestemmelse angiver, i hvilke tilfælde de danske myndigheder efter en konkret vurdering kan afslå en anmodning om fuldbyrdelse.

For så vidt angår stk. 1, nr. 1 og 2, henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, pkt. 5.3.3.6 og 5.3.3.2, og til bemærkningerne til § 21.

Den foreslåede afslagsgrund i nr. 3 giver mulighed for at afslå fuldbyrdelse af en konfiskationsafgørelse, hvis afgørelsen i udstedelsesstaten er truffet i henhold til bestemmelser om udvidet konfiskation, og konfiskation ikke ville kunne foretages i et tilsvarende tilfælde efter straffelovens § 76 a.

Bestemmelsen sigter ikke til spørgsmålet om dobbelt strafbarhed, idet der allerede er gjort op hermed i lovforslagets § 32. Når der tales om, hvorvidt konfiskation ville kunne foretages i et tilsvarende tilfælde efter straffelovens § 76 a, refererer dette således alene til de i bestemmelsen angivne betingelser.

Efter straffelovens § 76 a, stk. 1, kan der foretages hel eller delvis konfiskation af formuegoder, der tilhører en person, som findes skyldig i en strafbar handling, når handlingen er af en sådan karakter, at den kan give betydeligt udbytte, og den efter loven kan straffes med fængsel i 6 år eller derover eller er en overtrædelse af § 286, stk. 1, eller § 289.

Fuldbyrkelse kan dog ikke afslås alene med den begrundelse, at strafferammekravet i § 76 a, stk. 1, nr. 2, ikke er opfyldt. Er der foretaget udvidet konfiskation, som i øvrigt opfylder betingelserne i § 76 a, kan der således ske fuldbyrdelse.

Afslagsgrundene i stk. 2 og 3 vedrører forbuddet mod dobbelt strafforfølgning (ne bis in idem).

Fuldbyrkelse kan således afslås, hvis konfiskationsafgørelsen vedrører samme forhold, som den pågældende er dømt eller frifundet for i en stat uden for Den Europæiske Union.